

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1**Til nr. 1*

I forslaget til en ny naturgasforsyningslov, jf. L 239, der fremsættes samtidig med dette lovforslag, indgår blandt andet bestemmelser om regulering af priser for naturgas. I konsekvens heraf udgår bestemmelserne om naturgasforsyning af varmforsyningsloven. På grund af den nære sammenhæng med varmforsyningslovens planlægningsbestemmelser, jf. varmforsyningslovens kap. 2, er det imidlertid fundet mest hensigtsmæssigt fortsat at lade projektforslag om distributionsnet til fremføring af naturgas være omfattet af disse bestemmelser og - i naturlig forlængelse heraf - af varmforsyningslovens ekspropriationsbestemmelser, jf. kap. 3. Med undtagelse af varmforsyningslovens kap. 2 og 3 vil naturgasforsyning herefter ikke længere være omfattet af reglerne i varmforsyningsloven, jf. dog bemærkningerne til § 1, nr. 10, om § 23 d, stk. 2. Anlæg til produktion eller fremføring af andre gasarter end naturgas, for eksempel biogas, bliver ikke reguleret i naturgasforsyningsloven, og vil derfor fortsat i det hele være omfattet af varmforsyningslovens bestemmelser.

Til nr. 2

Den teknologiske udvikling har medført etablering af enkelte større solvarmeanlæg, som i dag indgår i den kollektive varmforsyning. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt, at varmforsyningsloven også omfatter disse anlæg og ikke alene - som i dag - varmeaftaget fra anlæggene. Udvidelsen af varmforsyningslovens § 2 med solvarmeanlæg omfatter ikke anlæg, som er installeret på og skal forsyne den enkelte ejendom.

Til nr. 3

Bestemmelsen fastlægger, at distributionsnet til fremføring af naturgas alene vil være omfattet af varmforsyningslovens bestemmelser i kap. 2 og 3. Det er sigtet, at naturgasforsyningen skal være omfattet af varmforsyningslovens planlægningsbestemmelser i samme omfang som efter den gældende retstilstand. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til nr. 4

Forslaget skal ses på baggrund af den positive afgrænsning af, i hvilket omfang varmforsyningslovens bestemmelser skal finde anvendelse på naturgas, jf. forslaget § 1, nr. 3. Herefter er der ikke længere grundlag for at undtage den virksomhed, der er eller bliver reguleret i lov om naturgasforsyning.

Til nr. 5

Henset til de anlæg, det kan komme på tale at skulle værdiansætte, er det fundet mest hensigtsmæssigt at henlægge opgaven til Energitilsynet, der snarere findes at have den nødvendige sagkundskab herfor end de i lov om offentlige veje anførte taksationsmyndigheder.

Til nr. 6

Bestemmelsen i § 20, stk. 1 og 2, indebærer, at anlæg som hovedregel fortsat er omfattet af varmforsyningslovens »hvil-e-i-sig-selv«-princip. Princippet indebærer, at anlægget kan indregne nødvendige omkostninger i prisen for anlæggets ydelser.

I konsekvens af at geotermianlæg nu er omfattet af varmforsyningslovens prisbestemmelser, kan en forsyningsvirksomhed indregne udgifterne til de nødvendige undersøgelser forud for etablering af geotermianlæg i prisen.

Med »omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser« sigtes til finansieringen af aktiviteter i henhold til forslaget i § 1, nr. 18, samt til udgifter som følge af krav til anlæggene efter anden lovgivning, for eksempel biomassepåbuddet efter elforsyningsloven.

Ved varmeproduktion baseret på biomasse er der i modsætning til produktion baseret på fossile brændsler som kul og naturgas i dag ingen CO₂- og brændselsafgifter.

Efter forslaget til stk. 3 har miljø- og energiministeren adgang til at fastsætte nærmere regler om fordeling af omkostningerne til produktion af henholdsvis elektricitet og varme på biomassebaserede kraftvarmeværker. Hensigten hermed er, at den nævnte afgiftsfordel kan bidrage til at reducere de forholdsmæssigt høje investeringer- og driftsomkostninger, der er forbundet med et biomassebaseret værk samtidig med, at varmeprisen ikke bliver højere, end hvad forbrugerne ville have betalt, såfremt det biomassebaserede værk ikke var blevet etableret.

Med forslaget til stk. 4 har miljø- og energiministeren mulighed for at fastsætte særskilte regler for både varme- og kraftvarmeproducerende affaldsforbrændingsanlæg for så vidt angår prisloft og omkostningsfordeling.

Også for affaldsforbrændingsanlæg gælder, at prisen, som et anlæg kan og skal tage for levering af varme, bliver sat lig den omkostningsbestemte pris, hvilken udover særomkostninger ved varmeproduktionen på affaldsforbrændingsanlægget også omfatter den del af fællesomkostningerne, der henregnes til varmesiden.